15/03/2019

ΣΩΤΗΡ – Απόστολος της Κυριακής της Ορθοδοξίας: Ἡ δύναμις τῆς πίστεως

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα Κυριακῆς 17 Μαρτίου 2019, τῆς Ὀρθοδοξίας (Α΄ Νηστειῶν, Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40)

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο

τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

1. ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Σήμερα Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς παρουσιάζει μία πορεία ἁγίων μορφῶν τῆς πίστεως μὲ προεξάρχοντα τὸν προφήτη Μωϋσῆ, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν σκληρὲς μάχες καὶ ὑπέστη-σαν φρικτὰ μαρτύρια, προκειμένου νὰ μείνουν ἀνυποχώρητοι στὴν ἀληθινή τους πίστι.

Τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ἀρχίζει μὲ ἕνα ἐγκώμιο τοῦ προφήτου Μωϋσέως. Λέγει λοιπὸν ὅτι ὅταν ὁ Μωϋσῆς μεγάλωσε κι ἔγινε ἄνδρας, βρέθηκε μπροστὰ σὲ μεγάλο δίλημμα, σ’ ἕνα σταυροδρόμι δύο ἐπιλογῶν. Ὁ πρῶτος δρόμος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος, ὡδηγοῦσε στὸ παλάτι τοῦ Φαραώ, στοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου. Σὲ μιὰ ζωὴ γεμάτη πλούτη καὶ ἀπολαύσεις. Ὁ δεύτερος δρόμος στενός, ἀνηφορικός, δύσκολος, δρόμος τῆς κακοπάθειας, τοῦ ὀνειδισμοῦ καὶ τῶν στερήσεων. Καὶ ὁ Μω-ϋσῆς διάλεξε. Διάλεξε τὸν δεύτερο, τὸν δύσκολο δρόμο. Γιατί ὅμως τὸ ἔκαμε αὐτό;

Λέγει ὁ θεῖος Παῦλος ὅτι ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔκαμε χάριν τῆς ἀληθινῆς του πίστεως στὸν ἕνα Θεό. Γι’ αὐτὸ ἀρνήθηκε νὰ ὀνομάζεται γυιὸς τῆς κόρης τοῦ Φαραώ, ἡ ὁποία τὸν εἶχε υἱοθετήσει. Προτίμησε νὰ κακοπαθῇ μαζὶ μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ μείνῃ σταθερὸς στὴν πίστι τῶν πατέρων του· παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρη ἀπόλαυσι ἁμαρτίας, δηλαδὴ νὰ ζῇ ἄνετα, μὲ τιμὲς ὡς Αἰγύπτιος ἄρχοντας ἀνάμεσα σὲ εἰδωλολάτρες ποὺ καταπίεζαν τὸ λαό του. Θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ὀνειδισμὸ καὶ τὴν περιφρόνησι.

Ὁ Μωϋσῆς ἀπαρνήθηκε τὴν θέσι του γιὰ νὰ μὴν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὸ εἰδωλολατρικὸ κλῖμα τῶν ἀνακτόρων. Γι’ αὐτὸ καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ παλάτι ὄχι μὲ θλῖψι ἀλλὰ μὲ περιφρόνησι καὶ ἀποστροφὴ πρὸς τὶς βασιλικὲς τιμές. Προτίμησε νὰ παραμείνῃ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, παρὰ υἱὸς τῆς κόρης τοῦ βασιλέως καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστι του καὶ τὴν συγγένειά του μὲ τὸν ἰσραηλιτικὸ λαό. Ἐὰν συμβιβαζόταν μὲ τὸ εἰδωλολατρικὸ κλῖμα τοῦ παλατιοῦ, ἐὰν ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὶς καταπιέσεις τοῦ λαοῦ του, θὰ μποροῦσε νὰ ζῇ μέσα στὴν τρυφὴ τοῦ παλατιοῦ μαζὶ μὲ τοὺς ἀσεβεῖς Αἰγυπτίους. Πῶς ὅμως θὰ μποροῦσε αὐτὸς νὰ ἀπολαμβάνῃ χλιδὴ καὶ οἱ ἀδελφοί του νὰ κακοπαθοῦν; Αὐτὸ τὸ θεωροῦσε μεγάλη ἁμαρτία. Ἀλλὰ μεγαλύτερη ἀκόμη νὰ χάσῃ ὁ ἴδιος τὴν πίστι τῶν πατέρων του.

2. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Πόσο δύσκολη ἆραγε ἦταν ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Μωϋσέως, μποροῦμε νὰ τὸ καταλάβουμε; Αὐτὸς εἶχε μεγαλώσει στὰ ἀνάκτορα, μέσα σὲ ἀνέσεις, πλούτη καὶ τιμές. Τρεφόταν καὶ ἀπολάμβανε κάθε τρυφὴ στὰ παλάτια. Καὶ τώρα ἔπρεπε νὰ τὰ ἀφήσῃ ὅλα αὐτά, βασίλεια λαμπρὰ καὶ θησαυροὺς ἀμύθητους, καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα τὸ δικαίωμά του νὰ εἶναι γυιὸς τοῦ βασιλέως.

Ἡ δυσκολία τοῦ πράγματος ἦταν ἀκόμη μεγαλύτερη, διότι ἔπρεπε νὰ ἀπαρνηθῇ καὶ τὴν κόρη τοῦ Φαραὼ ποὺ τοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴ καὶ τόσο πολὺ τὸν ἐτίμησε. Ἡ πρᾶξι του μποροῦσε νὰ φανῇ ὡς μία ἐκδήλωσι ἀγνωμοσύνης πρὸς αὐτήν. Ἐπιπλέον ὁ Μωϋσῆς θὰ ἐρχόταν πιθανῶς σὲ ρῆξι μὲ κάποιους Ἰσραηλῖτες οἱ ὁποῖοι ἐκτιμοῦσαν ὅτι μέσα ἀπὸ τὸ παλάτι ὁ Μωϋσῆς θὰ μποροῦσε καλύτερα νὰ προστατεύῃ τὸ λαό του. Αὐτὸς ὅμως δὲν ὑπολόγισε τίποτε ἀπὸ αὐτά. Καὶ ἔρριξε τὸν ἑαυτό του σὲ ἀμέτρητους κινδύνους. Ἀπὸ βασιλιᾶς ἔγινε βοσκός, ἀπὸ πρίγκιπας πάμφτωχος. Ἀπὸ τὰ παλάτια ἔφυγε στὰ βοσκοτόπια καὶ τὶς ἐρημιές, ἀπὸ τὴν χλιδὴ στὴν στέρησι. Προτίμησε χάριν τῆς πίστεως νὰ ὑποφέρῃ κι αὐτὸς τὶς θλίψεις τοῦ λαοῦ του. Προτίμησε ἕναν ὀνειδισμὸ σὰν αὐτὸν ποὺ ὑπέστη κατόπιν ὁ Κύριός μας.

3. Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΙ ΜΑΣ

Πόσα ἔχει νὰ διδάξῃ ὁ Μωϋσῆς ἐμᾶς τοὺς συγχρόνους Ὀρθοδόξους πιστοὺς σήμερα Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας! Μᾶς διδάσκει ὅτι πάνω ἀπ’ ὅλα τὰ ἀγαθὰ στὶς ἐπιλογές μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὀρθόδοξη Πίστι μας. Γιὰ τὴν πίστι αὐτὴ ἑκατομμύρια μαρτύρων προτίμησαν τὴν στέρησι, τὴν ἐξορία, τὶς πληγές, τὸ μαρτύριο, τὸν θάνατο, τὸν ὀνει-
δισμὸ τοῦ Χριστοῦ. «Ἐλιθάσθησαν, ἐπρί-σθησαν (ἐπριονίσθηκαν), ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον». Ἀγωνίσθη-καν τὸν ἀγῶνα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως «ὑ-στερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι... ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπη-λαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς». Γιὰ νὰ κρατήσουν ἀνόθευτη τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας, τῶν ἁγίων Πατέρων μας, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Δὲν ὑπολόγισαν τὴν σταδιοδρομία τους καὶ τὴν καριέρα τους, τὴν θέσι τους καὶ τὴν ζωή τους. Στρατιὰ ὁ-λόκληρη: θεοφόροι Πατέρες, ὁμολογηταί, μάρτυρες, ὅσιοι, ἀσκηταί, πατριάρχαι, ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ λαϊκοί. Κι ὅλοι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως μᾶς ἄφησαν ἱερὴ κληρονομία καὶ παρακαταθήκη. Νὰ κρα-τήσουμε ἀνόθευτη καὶ ἀναλλοίωτη τὴν Ὀρθοδοξία μας, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις, χωρὶς μικροϋπολογισμοὺς καὶ προσωπικὲς ἐπιδιώξεις. Νὰ μποροῦμε νὰ δίνουμε κι ἐμεῖς μὲ τὸν λόγο καὶ τὴν ζωή μας τὴν δική τους ὑπόσχεσι: «Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη

Ὀρθοδοξία», ὅ,τι κι ἂν αὐτὸ μᾶς κοστίσῃ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ “Ο ΣΩΤΗΡ” – 14 Μαρτίου 2019 – www.osotir.org